

برنامه ریزی تولید دسته‌ای با منابع محدود و زمان آماده سازی صفر

دکتر رسول حجی

دانشیار دانشکده مهندسی صنایع دانشگاه صنعتی شریف

چکیده

در این مقاله، برای حالتی که زمان آماده‌سازی صفر و مقدار منابع محدود است، قاعده‌ای برای مساله برنامه ریزی تولید یک سیستم تولیدی، یک ماشین یا خط تولید، که چند محصول را از یک دور به دور دیگر تولید با یک توالی ثابت بطور مکرر تولید می‌کند به دست آمده است. این قاعده برنامه بهینه تولید را، که حداقل موجودی جمعی تمام محصولات را کمینه می‌سازد، برای هر دور تولید اختیاری بدست می‌دهد.

Lot Size Scheduling with Limited Resources and Zero Set-up Time

R. Hajji, Ph.D.

Indust. Eng. Dept., Sharif Univ.

ABSTRACT:

In this paper, for the case of zero set-up time and limited resources a rule has been obtained for scheduling problem in which a number of products are manufactured on a single machine in a fixed sequence repeatedly from cycle to cycle. The rule gives the optimal production schedule which minimizes the maximum aggregate inventory of all products for any given cycle time.

مقدمه

در این مقاله، برای هر دور اختیاری T برنامه توالی بهینه تولید، که حداکثر سرمایه درگیر در کل موجودیها را کمینه می‌سازد، برای سیستم تولیدی که n محصول مختلف را با یک دستگاه مشترک تولید می‌کند با فرضیات زیر مورد بررسی قرار گرفته است.

(۱) زمان آماده‌سازی ماشین برای تولید هریک از محصولات صفر است.

(۲) در هر زمان فقط یک محصول را می‌توان تولید کرد.

(۳) بین تولید دستگاه برای هر محصول معلوم و ثابت است.

(۴) نرخ تقاضا برای هر محصول معلوم و ثابت است.

(۵) کمبود موجودی جایز نیست، تقاضاها باید بهموقع برآورده شوند.

(۶) در هر دور تولید T ، بهمجردی که تولید شروع می‌شود آنگاه، تمام n محصول بهصورت دسته‌ای بدون هیچگونه زمان بیکاری در بین تولید محصولات تا ختم تولید n امین محصول تولید خواهد دارد.

در نشریات موجود درمورد کنترل تولید چند محصول روش‌های مختلفی برای به دست آوردن برنامه تولید بهینه (یا نزدیک بهینه) برای سیستم‌های که در آنها تعدادی محصول با دستگاه مشترکی به طور مکرر تولید می‌شوند ارائه شده است. برای شرح این روشها می‌توان به (۲)، (۳)، (۴)، (۵)، (۶)، (۷)، (۸)، (۹) مراجعه کرد. در یکی از روش‌های معروف که در آن هر محصول در طی هر دور تولید فقط یک بار تولید می‌شود و تمام محصولات با توالی ثابتی از دوری به دور دیگر تولید می‌شوند، دور تولید بهینه بدون هیچگونه محدودیتی درمورد سرمایه کل درگیر در موجودی تمام اقلام به دست آمده است (۶)، (۸). واضح است که در بیشتر کاربردهای عملی در شرایط تولید مقدار منابع بخصوص سرمایه موجود نامحدود نیست. بنابراین مساله کمینه‌سازی مقدار سرمایه کل دیگر در موجودی اقلام برای هر دور تولید، که به توالی تولید محصولات بستگی دارد، اهمیت فراوانی دارد.

است با مقدار

$$I_t = \sum_{j=1}^n I_{jt}$$

بنابراین برای یک برنامه تولید معین، و مقدار مشخص T ، حداکثر موجودی کل اقلام به حساب واحد مشترک پول برابر است با :

$$Z = \max_{I_t} I_t \\ 0 \leq I_t \leq T$$

در زیر نشان داده می شود که Z بستگی به توالی تولید محصولات دارد . از آنجا که "عموماً" در عمل منابع از جمله سرمایه نامحدود نیستند و صرفهجویی در سرمایه درگیر در موجودی ها مورد توجه فراوان است در نتیجه کمینه سازی Z برای هر مقدار مشخص T (شامل T_0) یا به عبارت دیگر تعیین مقدار I_t

$$f = \min \left[\max_{I_t} \sum_{j=1}^n I_{jt} \right] \\ 0 \leq I_t \leq T$$

اهمیتی اساسی در تولید دارد . عدداد کل برنامه های ممکن تولید برابر $n!$ یعنی پرموتاسیون های مختلف n عنصر است ، و مساله کمینه سازی Z یک مساله بهینه سازی ترکیبی (Combinatorial optimization) است . در این مقاله مقدار کمینه Z و در نتیجه برنامه تولید بهینه ، برنامه ای که حداکثر سرمایه درگیر در موجودی های تمام محصولات را برای یک دور تولید معین T کمینه می کند ، به دست A مده است . در بخش های زیر فرض می شود وقتی ماشین به تولید مشغول است مقدار تولید از مصرف بیشتر بوده و موجودی کل افزایش می یابد ، عبارت دیگر نرخ تولید ماشین از نرخ جمعی تقاضا برای تمام محصولات بیشتر است ، یعنی

$$P_j > D_j , \quad j = 1, 2, \dots, n \\ \text{که در آن}$$

$$D = \sum_{j=1}^n D_j$$

برای تعیین برنامه تولید بهینه ، ابتدا کمینه موجودی جمعی و سپس بیشینه موجودی جمعی را برای هر توالی اختیاری بدست می آوریم .

کمینه موجودی جمعی از آنجا که تقاضا برای هر یک از اقلام موجودی باید به موقع برآورده شود ، پس برای هر توالی معین تولید i_1, i_2, \dots, i_n (از i_1, i_2, \dots, i_n نماینده محصولی است که در توالی تولید داده شده محل زام را دارد) با توجه به شکل ۲ ملاحظه می شود که موجودی محصول i_1, i_2, \dots, i_n در ابتدای تولید محصول i_1 برای برآورده شدن فاصله زمانی T_{i_1} فاصله زمانی از موقع شروع تولید محصول i_1 (اولین محصول) تا شروع زمان تولید محصول i_2 یعنی ،

$$u_i = \sum_{l=1}^{i-1} T_{i_l}$$

که با توجه به (۲)

$$u_i = T \sum_{l=1}^{i-1} Y_{i_l}$$

عبارت دیگر ، اگر

i_1 موجودی محصول i_1 در موقع شروع تولید محصول i_1 به حساب

شد .

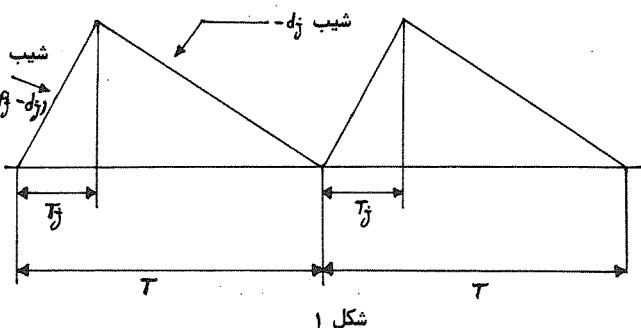
ماشینی را در نظر بگیرید که n محصول را به صورت دسته ای تولید می کند . نرخ تولید ماشین برای محصول j ($j=1, 2, \dots, n$) را با P_j ، و نرخ تقاضا برای همین محصول را با d_j نشان دهد . در هر دور تولید اختیاری ، T ، محصول j ($j=1, 2, \dots, n$) تولید خواهد شد . از آنجا که فرض شده است کمینه موجودی هیچ کجا از اقلام جایز نیست ، مقدار هر بار تولید محصول j باید برابر تقاضای این محصول در طی دور تولید T باشد . یعنی ،

$$(1) \quad p_j T_j = d_j T$$

پس $p_j T_j = T d_j / p_j$ یا $T_j = p_j / d_j$ که در آن

$$(2) \quad Y_j = d_j / p_j$$

در هر دور تولید T ، موجودی محصول j با نرخ d_j در طی فاصله زمانی T_j ، مدت تولید محصول j ، انبساطه می شود و با نرخ d_j در طی فاصله زمانی $T_j - T_0$ کاهش می یابد (شکل ۱) .

شکل ۱

اگر هزینه تولید ماده سازی ماشین برای هر بار تولید محصول j برابر A_j ، هزینه تولید هر واحد همین محصول j ($j=1, 2, \dots, n$) و نرخ هزینه تکمیلی h باشد ، آنگاه دور تولید بهینه T_0 به صورت زیر پیدا شده است (۶) ، (۷)

$$T_0 = \sqrt{\frac{2 \sum_{j=1}^n A_j}{\sum_{j=1}^n h c_j d_j (1 - d_j / p_j)}}$$

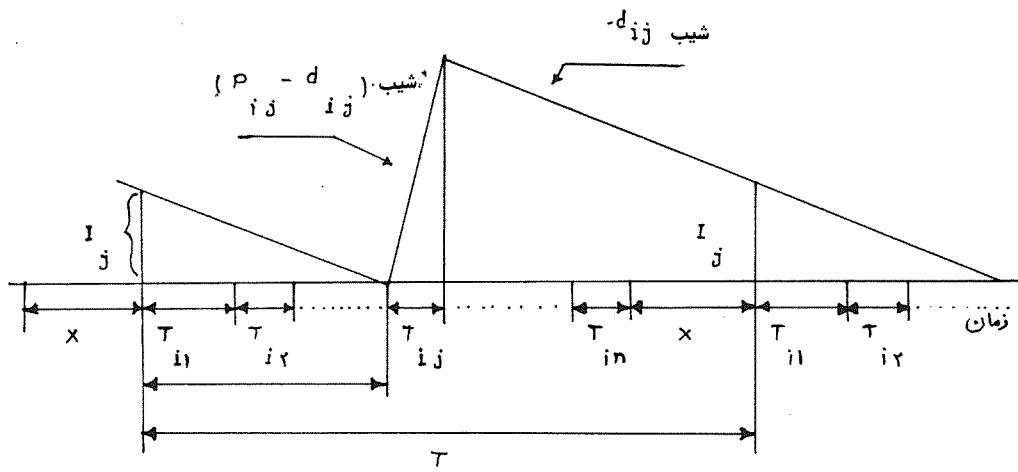
اگر نرخ تولید و تقاضا برای محصول j را بر حسب واحد پول به ترتیب با $p_j = P_j$ و $d_j = D_j$ نشان دهیم آنگاه ابسط فوکو به صورت زیر در می آید .

$$T_0 = \sqrt{\frac{2 \sum_{j=1}^n A_j}{h \sum_{j=1}^n D_j (1 - D_j / P_j)}}$$

این دور تولید بهینه بدون در نظر گرفتن محدودیت سرمایه به دست A مده است .

فرض کنید :

i_1 موجودی قلم i_1 در زمان t بر حسب واحد مشترک پول در اینصورت موجودی کل اقلام در زمان t برابر با P بر حسب بول برابر

شکل ۲- موجودی محصول

جمعی تمام محصولات در ابتدای تولید محصول i_1 به مقدار کمینه خود و در انتهای تولید محصول i_n ($n=3$ در شکل ۳) به مقدار بیشینه خود رسید. پس

$$m_{i1} = \text{کمینه موجودی جمعی برای توالی تولید داده شده}$$

$$= \text{موجودی جمعی در ابتدای تولید محصول } i_1$$

$$m_{i1} = \sum_{j=2}^n I_j$$

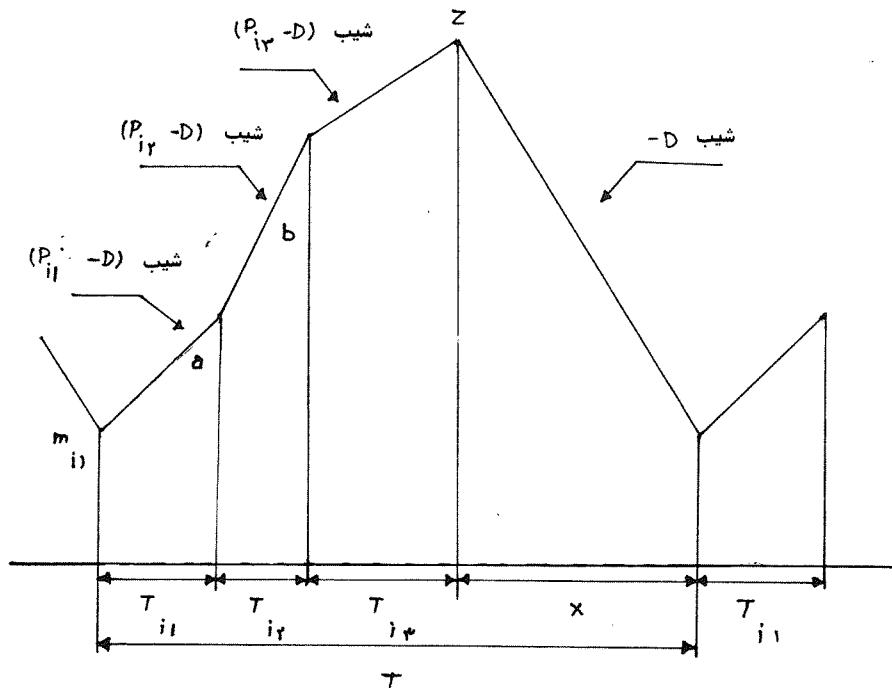
بدینه است که موجودی محصول i_1 در ابتدای تولید در هر

واحد مشترک پول، باشد آنکه

$$I_j = D_{ij} u_j$$

$$= T D_{ij} \sum_{l=1}^{j-1} Y_{il} \quad (3)$$

در هر دور تولید در طی مدت تولید محصول i_j ، یعنی در T_{ij} ، موجودی جمعی تمام محصولات با نرخ D_{ij} -افزایش و در طی دوره بیکاری ماشین، X ، موجودی جمعی با نرخ D کاهش می‌پابد (شکل ۳)، برای حالت $n=3$. بنابراین برای یک توانی معین تولید موجودی

شکل ۳- موجودی جمعی برای یک توالی معین تولید ($n=3$)

اما، v شبیه مقدار کل زمانهای گردش وزن داده شده کار در سیستم یک ماشین و n کار در مبحث برنامه‌ریزی زمان‌بندی است، که در آن $\sum_{i=1}^n Y_{ij}$ همانند زمان گردش

(زمان انتظار از موقع ورود به سیستم تا خروج از آن) برای کار j و نیز D_{ij} وزن آن است (۱). در نتیجه کمینه‌سازی v معادل کمینه‌سازی میانگین زمان گردش وزن داده شده در سیستم یک ماشین و n کار است. در آن سیستم خط مشی کوتاهترین زمان ساخت وزن داده شده (wspt)

$$Y_{j1}/D_{j1} \leq Y_{j2}/D_{j2} \leq \dots \leq Y_{jn}/D_{jn} \quad (6)$$

میانگین زمان گردش وزن داده شده را کمینه می‌سازد. با توجه به رابطه

(۲) خط مشی فوق به صورت زیر در می‌آید.

$$\frac{D_{j1}/P_{j1}}{D_{j1}} \leq \frac{D_{j2}/P_{j2}}{D_{j2}} \leq \dots \leq \frac{D_{jn}/P_{jn}}{D_{jn}} \quad \text{یا}$$

$$P_{j1} \geq P_{j2} \geq \dots \geq P_{jn} \quad (6)$$

که همان رابطه (۶) قبلی است.

اثبات بهینه بودن خط مشی wspt با روش تبادل جفت مجاور (adjacent pairwise interchange) صورت می‌گیرد. در ضمیمه این مقاله با استفاده از روش تبادل جفت مجاور اثبات اینکه توالی متناظر با رابطه (۶) کمینه m_{j1} را می‌دهد ارائه شده است.

نتیجه‌گیری

عموماً در عمل منابع از جمله مقدار سرمایه نامحدود نیستند و کاهش حداکثر سرمایه مورد نیاز مورد توجه فراوان است. با توجه به رابطه (۶) برای اینکه حداکثر سرمایه درگیر در موجودیها در دور تولید اختیاری T (از جمله T_0) به حداقل خود برسد باید از قاعده سراسرت و ساده " محصولات را بحسب نرخ تولید آنها به ترتیب غیرصعودی مرتب و در هو دور تولید آنها را به ترتیب این رتبه‌بندی تولید کنید" استفاده شود. نتیجه فوق را می‌توان در مورد منابع دیگر، از قبیل فضا، نیروی انسانی، و غیره (بهجای سرمایه)، نیز به کار برد.

ضمیمه

اثبات بهینه بودن رابطه (۶)

با توجه به رابطه (۵) کمینه کردن Z معادل با کمینه کردن m_{j1} است که با توجه به روابط (۷) و (۸) کمینه کردن m_{j1} نیز معادل با کمینه کردن v است.

$$v = \sum_{j=1}^n D_{ij} \sum_{i=1}^j Y_{ij} \quad (10)$$

است.

برای اینکه نشان داده شود که برای کمینه v باید رابطه (۶) صادق باشد، فرض کنید که یک توالی بهینه وجود دارد که در آن محصولات برطبق مقادیر غیرصعودی P_{ij} تولید نمی‌شوند. یعنی، برای این توالی داده شده حداقل دو موقعیت مجاور، مثلاً ik و $ik+1$ ، وجود دارند که برای آنها رابطه زیر برقرار است.

دور تولید T برابر صفر است. با توجه به (۳)

$$m_{j1} = T \sum_{j=2}^n D_{ij} \sum_{i=1}^{j-1} Y_{ij} \quad (4)$$

بیشینه موجودی جمعی

از آنجا که موجودی جمعی تمام محصولات طی زمان j ،

$(j=1, 2, \dots, n)$ با نرخ $P_{ij} - D$ افزایش می‌یابد و در انتهای مدت

تولید محصول i در شکل (۳) به مقدار بیشینه خود می‌رسد

نتیجه می‌شود که

بیشینه موجودی جمعی برای توالی تولید داده شده

$$= m_{j1} + \sum_{j=1}^n (P_{ij} - D) T_{ij} \quad \text{یا}$$

$$Z = m_{j1} + c_1 \quad (5)$$

که در آن T_j مقداری ثابت و مستقل از توالی تولید

داده شده است.

برنامه تولید بهینه

با توجه به رابطه (۵)، کمینه کردن مقدار Z معادل با کمینه کردن

مقدار m_{j1} است. حال نشان می‌دهیم که اگر توالی تولید محصولات

برحسب مقادیر غیرصعودی P_{ij} ، یعنی

$$P_{j1} \geq P_{j2} \geq \dots \geq P_{jn} \quad (6)$$

باشد آنگاه مقدار m_{j1} کمینه خواهد شد.

برای اینکه نشان دهیم برای برنامه تولید بهینه باید رابطه (۶)

صادق باشد ابتدا به دو مین جمع طرف راست رابطه (۴) مقدار Y_{ij} را

اضافه و کم می‌کیم یعنی

$$m_{j1} = T \sum_{j=2}^n D_{ij} \left(\sum_{i=1}^{j-1} Y_{ij} + Y_{jj} - Y_{ij} \right)$$

$$= T \sum_{j=2}^n D_{ij} \sum_{i=1}^j Y_{ij} - T \sum_{j=2}^n D_{ij} Y_{ij}$$

حال با اضافه و کم کردن مقدار Y_{jj} در طرف راست معادله فوق نتیجه می‌شود که:

$$m_{j1} = T \sum_{j=1}^n D_{ij} \sum_{i=1}^j Y_{ij} - T \sum_{j=1}^n D_{ij} Y_{ij}$$

$$= T \sum_{j=1}^n D_{ij} \sum_{i=1}^j Y_{ij} - C_2$$

$$= vT - C_2 \quad (7)$$

که در آن $C_2 = T \sum_{j=1}^n D_{ij} Y_{jj}$ مقداریست ثابت و مستقل از توالی داده

شده است. در نتیجه برای هر T اختیاری کمینه کردن m_{j1} معادل

است با کمینه کردن v .

$$v = \sum_{j=1}^n D_{ij} \sum_{i=1}^j Y_{ij} \quad (8)$$

و بهمن ترتیب از رابطه (۱۰)

$$v(b,a) = \sum_{j=1}^{k-1} D_{ij} \sum_{l=1}^j Y_{il} + D_b \left(\sum_{l=1}^{k-1} Y_{il} + Y_b \right) + D_a \left(\sum_{l=1}^{k-1} Y_{il} + Y_b + Y_a \right) \\ + \sum_{j=k+2}^n D_{ij} \sum_{l=1}^j Y_{il}$$

با کم کردن (۲) از (۱) نتیجه می شود که

$$v(a,b) - v(b,a) = D_b Y_a - D_a Y_b$$

که با توجه به (۲) جانشین کردن مقادیر Y_a و Y_b در طرف راست رابطه فوق

$$v(a,b) - v(b,a) = (D_b D_a / P_a) - (D_a D_b / P_b) = (P_b - P_a) D_a D_b / (P_a P_b)$$

که مقداریست مثبت و نشان می دهد توالی داده شده بهینه نیست که با فرض بهینه بودن آن تناقض دارد. بنابراین برای توالی بهینه تولید باید رابطه (۶) صادق باشد.

$$P_{ik} < P_{ik+1} \quad (11)$$

محصولی را که در این توالی داده شده در موقعیت ik است با a و محصولی را که در موقعیت $ik+1$ است با b نشان می دهید. واضح است که با توجه به (۱۱) رابطه زیر برای توالی داده شده صادق است.

$$P_a < P_b$$

حال با تبادل موقعیت محصولات a و b نشان می دهیم که مقدار v کاهش می باید و این کاهش مقداری مثبت و برابر است با $(P_b - P_a) D_a D_b / P_a P_b$ ، یعنی توالی داده شده نمی تواند بهینه باشد، که با فرض بهینه بودن توالی داده شده تناقض دارد.

برای اثبات این مطلب فرض کنید

$$v(a,b) \text{ برای توالی داده شده (۱) قبل از } b \text{ تولید می شود} = v(a,b)$$

و

$$v(b,a) \text{ برای توالی جدید (۱) قبل از } a \text{ تولید شود} = v(b,a)$$

بنابراین از رابطه (۱۰)

$$v(a,b) = \sum_{j=1}^{k-1} D_{ij} \sum_{l=1}^j Y_{il} + D_{ik} \left(\sum_{l=1}^k Y_{il} \right) + D_{ik+1} \left(\sum_{l=1}^{k+1} Y_{il} \right) + \sum_{j=k+2}^n D_{ij} \sum_{l=1}^j Y_{il}$$

با

$$v(a,b) = \sum_{j=1}^{k-1} D_{ij} \sum_{l=1}^j Y_{il} + D_a \left(\sum_{l=1}^{k-1} Y_{il} + Y_a \right) + D_b \left(\sum_{l=1}^{k-1} Y_{il} + Y_a + Y_b \right) \\ + \sum_{j=k+2}^n D_{ij} \sum_{l=1}^j Y_{il}$$

منابع :

1. Baker, K.R., 1974, **Introduction to Sequencing and Scheduling**, John Wiley, New York.
2. Bomberger, E.E., 1966, **A Dynamic Programming Approach to a Lot Size Scheduling Problem**, Mgmt. Sci., 12, 778.
3. Doll, C.L., and Whybark, D.C., 1973, **An Iterative Procedure for the Single Machine Multi-Product Lot Scheduling Problem**, Mgmt. Sci., 20, 50.
4. Goyal, S.K., 1973, **Scheduling a Multi-Product Single Machine System**, Opl. Res. Q., 24, 261.
5. Goyal, S.K., 1975, **Scheduling a Multi-Product Single Machine System - A New Approach**, Int. J. Prod. Res., 13, 487.
6. Love, S.F., 1979, **Inventory Control**, Mc Graw-Hill, New York.
7. Madigan, J.G., 1968, **Scheduling a Multi-Product Single Machine System for Infinite Planning Period**, mgmt. Sci., 14, 713.
8. Magee, J.F., and Boardman, D.M., 1967, **Production Planning and Inventory Control**, Mc Graw-Hill, New York.
9. Rodgers, J., 1958, **A Computational Approach to Economic Lot Scheduling** Mgmt. Sci., 4, 264.